

„Danstøeren“

et agentligt Auheds- og Opvæningsblad for det danske Folk i Amerika. udbjort af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstøeren“ udkommer hver Udsdag. Pris pr. Aargang i de forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forkud. Bestilling, Betaaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Rebaktor: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

Til „Danstøeren“ Venner.

Det Dpraab, vi sidst rettede til vore Læsere om at støtte de udelukkede Kvinder og Børn, grundede sig paa følgende Dpraab fra den neutrals Komite i København:

„Medborgere! Underrettede Mand og Kvinder af forskellige Stillingen i Samfundet ere traadt sammen for at rette et Dpraab til medfølsomme Landsmænd om Hjælp til at lindre noget af den Nød, der er afstedkommet ved den store Arbejdsstandsning.

Om Aarsagen til denne Nødstilstand domme vi ikke her. Vi komme ikke paa nogen af de sridende Parters Vegne, ikke for at støtte den ene og domme den anden. Vi komme alene for i Meneskelighedens Navn at bede om Hjælp til dem, som uforstyldt rammes af Stridens Udelæggelse. De, vi vil hjælpe, findes udelukkende blandt de arbejdsløse Hustru og Børn, hvis Antal er omkring et halvt hundrede Tusinde. Thi i den Kamp, som for Tid n' s'es i vort Land, er det frem for alt Arbejdernes Børn og Hustruer, der lider. Ublatte for de bitreste Svær, har de ingen Styd i denne Kamp og ingen Vidder eller Magt til at hidføre Fred. At komme disse Børn og Hustruer til Hjælp er da en Meneskepligt, som vi tror, at enhver, der har some til at hjælpe, ogsaa gerne vil være med til at opfylde. Alle vil ve deres Skær, der oprigtig ønsker at mildne Stridens Bitterhed og erlender, at Kampens Ubarmhjertighed kun bør ramme de kæmpende, men ikke Børnene, som end ikke fortaar, hvorom Striden drejer sig.

Medborgere! Det er vor Hensigt at oprette en Vespisning i Samaritanens Land og til den indbyrde Mødre og Børn, der i disse lyse Sommerdage lide Sult, fordi der ikke er Arbejde. Hertil paakalder vi Deres Bistand, der aldrig for sigtiede, naar der var Nød paa Jærde i Landet. De vil helle ikke svigte ved denne Lejlighed, hvor Samaritangerningerne maasse vil blive mere nødvendige end før, fordi der er flere, der lider Sult, end nogen Sinde før. Deres Antal forges for hver Dag, der gaar.

Der vil træves betydelige Pengemidler og hurtig Hjælp. Arbejd paa at saa saa mange som mulig til at slutte sig til den her foreslaaede Gerning og til at yde de først mulige Ofre. Komiteens Bureau er Holmens Kanal Nr. 32, Stuen, aabnet hver Dag fra Kl. 8—7, Telefon 6408. — Bidrag, ugentlige og en Gang for alle, modtages med Tak paa Bureauet. København, i Juli 1899.

Dette Dpraab er undertegnet af 134 kendte Mand og Kvinder af alle politiske Afstgninger — navnlig den københavnske Presse er stærkt repræsenteret. Komiteens Formand er Forrettingsfører Wiksø, og dens Kasserer er Betfæller Ad. J. Levi, Østergade 3. Det er ogsaa vor Agt at indsende de Bidrag, som maatte indkomme gennem „Danstøeren“, til oensaaende Kasserer, Ad. J. Levi, hvis Kvittering beretter vil fremkomme her i Bladet. Tillige loitlere vi i en Liste over de Bidrag, der indkomme hertil. Se paa de Side Listen over det forelsb indkomne. I det vi da indtrængende lægge alle vore Læsere paa Sinde at give et Bidrag en Gang for alle — selv det mindste — glæde vi os paa foraaend over, at der fra den levende Menighed blandt de danske herovre vises lidt Barmhjertighed mod dem, der hjemme maa lide Sult og Nød i denne Tid.

Det vil gøre et godt Indtryk, naar ikke-kirkelige eller anti-kirkelige Kredse hjemme faa at se, at Guds Menighed herovre oplader sin Haand for at støtte — uden Hensyn til Meninger — og Guds Menighed hjemme vil erkende os som faaende i levende Forbindelse med den selv.

Men først og sidst: „Salige ere de barmhjertige, thi dem skal vederfares Barmhjertighed.“ Bidrag indsendes lettest gennem vore Agenter, hvor saadanne findes. Hver ingen Agent er, beder vi Præsiden om at modtage og indsende det eventuelle Beløb. Til næste Nr. vender vi Liste over mange Smaabidrag. Vor Gaae kommer ikke for sent, selv om Redakenten skulde slutte. Der vil blive forførdelig Nød endda. R. d.

Afsluttende Svar til Præsterne J. J. Thoreby og J. Pedersen, B. D.

Det var omtrent opgjort at svare paa Pastor Thorebys „Nedgørelse“, men da Pastor J. Pedersen er fremkommen med „En venlig Hensigtning“, saa er det nok saa godt at give et Svar til begge. Der kunde være meget at sige, skulde alt indbegaa; men jeg antager, Læsere har faaet mere end nok om Portland Mødet.

Lad mig da sige, det synes, Pastor Thoreby har overset, at hvad jeg skrev, var Svar paa, hvad jeg ikke kunde betragte for andet end et Angreb paa mig, fordi jeg deltog i Mødet i Portland. Af den Maade, hvor paa Hr. Thomsen skrev, maatte man faa det Indtryk, det var godt bekendt, jeg kom til Portland, og at jeg blev ventet i Westbrook, hvor man saa blev skuffet, derfor fremlagde jeg Fakta. Nu, jeg antager, det var godt bekendt, jeg kom ned til Portland, og var der kommet Brev fra Pastor Thoreby, som fra Pastor Storli, skulde jeg ikke haft imod at komme ud til ham Søndag Aften. Her vil jeg gøre opmærksom paa, jeg skrev ikke, jeg ønskede at prædike i hans Kirke, men ganske vist var jeg rede dertil, om der havde været Omstede paa den Side, og jeg skal gerne tilstaa, jeg havde tænkt det, da jeg har hørd Pastor Thoreby om at prædike hos mig, selv dengang vi stod i hvert sit Samfund. Afhaandens og Planen for Mødet var jeg ikke helt klar over, dertil kendte jeg ikke nok til Omgivelse. Blev der ikke noget Møde, saa ganske ret ønskede jeg at se Pastor Thorebys Kirke samt tale med ham; jeg vidste godt det uheldige, nu da Søndagen var overstagen, men selv under ugunstige forhold skulde jeg have været rede til at prædike. Det hører nu til de Ting, jeg spjeler med, at jeg gerne vil se Kirken, jeg antager det godt kendt. Men se Kirken og tale med Pastor Thoreby var der jo ikke en Gang Lejlighed til, der meldes jo: ikke hjemme i de Dage, jeg var i Portland, i Brevet, som kom for sent. Det er sandt, at jeg har sagt og skrevet, jeg ikke uden tvungende Nødvendighed tog en Søndag fra Brooklyn; det siger jeg fremdeles, der har jeg heller været en eneste Søndag: Form. og Aftenjænte aflyst i min Kirke, siden den blev aabnet i 1883. Naar jeg alligevel sidst Aar har været borte om Søndagen, er det fordi, jeg har en trosfaldt Medhjælper i H. C. W. Petersen, der nu taler hveranden Søndag ved Gudstjenesterne i New York. Hvad Mødet i Solems Menighed og Befindtørelserne angaar, da havde jeg ikke det mindste med Ordningen, for Pastor Kildsig og jeg fulgte fra Hartford i Ugen, det holdes, og det, som vi blev enig om, og jeg bekendtgjorde Torsdag Aften og sagde til dem, jeg traf, til jeg om Freddagen at vide, kunde ikke holdes, som jeg havde bekendtgjort, om heldigt eller uheldigt faar staa hen tillige med det om Trøst og i min egen Kirke. Under de forhold sagde jeg nej, da der blev sendt Bud om at prædike i min Kirke Søndag Aften. Freddag, Lørdag, og Søndag kunde her intet Fællesmøde holdes og Mandag vilde kun blive halvt, da Pastor Mengers skulde rejse. Saa jeg fastholdt min Bestemmelse at gaa med til Reformationssfest og Pastor W. Bekemeiers 25 Aars Jubilæum som Emigrantpræs. Ja, vi havde det godt ved Mødet i Portland, jeg skulde have ønsket, Pastor Thoreby havde været med. Jeg vil det Indtrykt, han staar ene; jeg vil haabe, det maa ændres, saa der bliver Samarbejde mellem de skandinaviske Præs. Til Pastor Pedersens „venlige Hensigtning“ Tak til min gamle Ven og Samfundsbrøder; der har altid været Alvor i, hvad du har skrevet; derfor har jeg været glad ved get, du søgte frem, selv om det under,

tiden kunde synes der kunde være lidt af det at blande sig i alle Sager, men jeg vidste godt om, hvad der laa for dig at fylde med, derfor kan jeg ogsaa godt forstaa, du nok har skyndt dig med den „venlige Hensigtning“ for nogen anden har meldt sig til det.

Du og jeg har dog afstillelige gode Minder fra den danske Kirke, selv om vi begge jo har været „af de første“ til at beklage og paatale baade „Ketsindighed og andre slemme Ting“. Hvad min Mening om „Omvendelse i de senere Tider“, i den Lejr“ angaar, da kan jeg vel have mine Tanker; men har været forvidt i Lejren ud i Vesten til at jeg tør sige noget bestemt herom. Det vil jeg sige, trods alt, hvad jeg har optraadt imod og beklaget mig over, saa har jeg altid troet og tror, der ogsaa i den Lejr er omvendte, troende og hellige Mennesker; hvor mange har jeg aldrig funnet eller villet tale; thi jeg vidste, at selv en Elias engang talte helt forkert, da han sagde 1, og Herren 7000. Det kan jeg godt forstaa, du tænkte, at jeg var „bleven mæt af at haave med den danske Kirke at gøre“, den Tanke maatte ligge dig færlig nær. Du var jo Sekretær for den danske Kirke, dengang Kirkesagen i Brooklyn kom frem, og du husker nok, da vi sidste Gang var sammen paa Seminarier i Blair under Aarsmødet, hvorledes du tog fat paa mig for den Sag. Du hørte maasse Bemærkning som faldt blandt dem, som samlede sig om i Anledning af dine Udtalelser: „hvad vil den Grundtvigian egentlig her?“ Finder du nu den forenede Kirke har god Brug for dig, da du siger, at „Den danske Kirke“ har ikke fjerneste Brug: nu vel, til Lykke med Haabet. Dine Kræfter fremdeles vies til Herrens Tjeneste. Hvad du har læst i „Kirkelig Samler“ om den Tjeneste, jeg har tilbudt den danske Kirke „med Hensyn til en Plads, der benævnes Ellis Island“, kan jeg se, du fortaar ikke den, der og gaar vist mange saaledes, derfor lidt berom. Du ved jo Emigrantmissionen har været en Del af min Virksomhed i de nu godt 21 Aar, jeg har været her. Jeg har endnu enkelte Velkomsthord med dit Navn som Formand paa; dengang var det „Gælle Garden“, saa blev det flyttet til „Bargs Office“, og saa videre til den lille D „Ellis Island“, der brandte de pragtfulde Bygninger og nu kommer Emigranterne atter gennem Bargs Office til der bliver opbygget paa Ellis Island. Da det nu gik mig i sinde, at den forenede Kirke ikke havde fjerneste Brug for mig; men oer af og til fra den danske Kirke blev skrevet til mig om at se efter Emigranter, og det samme var Tilfældet fra Danmark, selv fra den danske Kirkes Udvalg, saa har jeg ydet den lille Tjeneste, jeg kunde. Jeg behøvede mit Adgangsfort, men da Emigrationen nu er ubetydelig og jeg tilmed haabede paa en anden Ordning, holdt jeg mig meget tilbage fra Emigrantlandingen, mer end jeg burde. Den forenede Kirke viste fremdeles, den havde ingen Brug for mig, og jeg vidste, to Præs. af samme Samfund kunde ikke under den Ordning have Adgang til Emigrantlandingen, saa maatte jeg enten gennem Somandsmissionen i Danmark, eller paa anden Maade, her sitre mig fremtidig Adgang. Se, det er den Sag, som nu er bragt i Orden. Her i New York maa jeg nævne Konsulatet, Forfatteren Hr. J. A. Riis, og i sær maa nævnes vor Gæstfri, Kammerherre Brunn i Washington. Jeg søgte ikke den danske Kirke om Hjælp; men da Sagen var i Orden, tilbød jeg ganske rigtig den danske Kirke min Tjeneste i det liden, som jeg her under næroarende forhold kunde udrette. I god Tid skrev jeg til den forenede Kirkes Formand, jeg bestrøgede mig fri, saa jeg kunde tilbyde hvem jeg vilde min Tjeneste, samt sendte en „Hensigtning.“

Hvad det angaar med „Alliancen“ her i Østen, og hvad jeg ellers har talt og skrevet, som man har taget, som noget, der nu en Gang laa for mig „at fylde med.“ „Tanken, som funde være from og uskylbig nok,“ naa ja, det kan gerne være rigtig nok, det har været min Kæppest, hvor rider jo sin, og alle har vel en, og saa trækker vi vel paa Smilebaandet af hverandres Kæppest; men om der naeppe er et eneste Menneske, som tror det, saa har jeg dog været den Tante det hviler paa Jesu Bøn og Befaling i Joh. 17,8. Du skal ellers have Met i, det er uholdbart, at dele sig til alle Eder, og jeg fortaar godt din Betyrning for mig. Det er jo af Erfaring; thi jeg ved, det var en Gang du skrev, at du i kirkelig Hensende var nær ved at være „hjemsless“. Efter at have været blandt Læsere i Missionsforeningen, underkrev du jo den danske Kirkes Forfatning uden at blive hjemme der. Jeg ser godt, der

er noget uholdbart ogsaa i min Stilling, siden den forenede Kirke blev stiftet. Jeg har ikke som du funnet underkrevte den danske Kirkes Forfatning, kan det heller ikke endnu, jeg funde ogsaa staa protesterende i Samfundet og blevet i Samfundet, trods Forfatningen, naar der ikke skulde tvinges til Underkriфт. Den forenede Kirkes Forfatning kan jeg godt underkriifte; men der er det i den forenede Kirkes Præfiks, som jeg ikke kan med, og jeg i det mindste, har fundet en god Del mere Broderkab blandt Præs. i den danske Kirke, end hvad jeg fandt i den forenede Kirke, derfor har jeg ikke anset det nødvendigt, at bryde Samarbejdet med Præs. i Østen; det var en Tid, hvor jeg maatte holde mig tilbage, hvorfor, det kender du fra Tiden, du var den danske Kirkes Sekretær. Alliancen her i Østen, er den saa værre, end hvad det synes der rummes inden for den forenede Kirke? Det ser ud, som der rummes gammel ortodoks Lutherdom, en Del Metodisme, kiliatist Retning, en Retning med bestemt Afstand fra Kiliasme, og der kan ogsaa være paa mere, og mon Grundtvigianismen slet ikke findes der? Vi har haft Splittelse nok, saa kan det rummes, er det nok bedst at undgaa at saa mere af den Slags. Da du nu maa søle dig hjemme, taffer jeg for Raadet om, hvor jeg skal bruge mine Kræfter; men da den forenede Kirke helt igennem har vist, den ingen Brug har for mig, maa du ikke undre dig over det Tilbud, jeg har gjort den danske Kirke, angaaende den lille Emigrantmission her endnu er, og det sidst jeg paa Grund af de nuværende Forhold kan øve. „Maffskeraden“ og hvem der har baaret Waite og hvem ikke, er nok bedst ikke at komme nærmere ind paa. Jeg er bange for, der har været Præs. for mange Waite i Brug; i hvilket Samfund, der har været slet, skal jeg heller ikke indlade mig paa at tale, jeg ved kun meget om det er kommen frem, fordi der er et baaret Waite. Det er vist mere end paa et Sted, hvor Menigheder er splittet, og hvor ny Menigheder er stiftet, at Waite har den væsentlige Aarsag. Bedst om alle Waite under Bøn til Herren blev i Stilhed taget af og teen i Stykker for aldrig at blive brugt, og idet vi huse paa Højgangen 2, 15: Grier og Rævne, i maa Nave, som fordærvet Vingadræne, da lad os ikke Samfund imellem betragte hoperandres Menigheder som Kornmarker og Olivenhaver, der hører Filistinerne til, saa man kan binde Nave sammen og slippe ind for at optagne Nid, det bliver sikkert kun ond Tid. (Dom. 15, 4, 5.)

Skønt den forenede Kirke ikke har fjerneste Brug for mig i Emigrantsmissionen, skriver jeg mig, som jeg har gjort i 21 Aar.

R. Andersen, Emigrant- og Somandspræs.

Vor Skole.

Det er færlig vore Kvinder- og Pige foreninger, men da ogsaa de enkelte Hjem, vi tænke at henvende os til. Sagen er: Vi mangler Tæpper, Hovedpuder, og Vagner til cirka halotredstusindstyve Senge. Vi kunde lobe dette. Ja, men hvad man løber af sigt, er ikke saa godt som det hjemmeløbende, og vi mangler da ogsaa Penge. Eftersom kunde medbringe Sengetøj, men dets er det besværligt for dem, og dets er det saa, at mange af dem intet har.

Men saa er der ogsaa en anden Side af denne Sag; og det er denne: Her vil, haabe vi, nærmest i Ferietiden, ved Lejlighed blive afholdt store Møder, og da vilde vi gerne have ordentlig Sengeplads for tilrejsende Venner. Se, derfor henvende vi os til eder og bede: Sorg for Sengetøj til vor Skole!

Det gør slet ikke noget, om Tøjet er nyt eller brugt, thi det bliver jo ikke nyt ret længe alligevel, og rundt om i de mange, mange Hjem maa der vist let kunne undværes lidt, uden at det faanes. Vil I nu ikke nok skynde eder at sende, hvad I mene at kunne undvære, eller lade høre fra eder, hvad I senere mene at kunde flaffe. Vore Præs. giver ved Aarsmødet rask til Arbejde, og saa naar I i eders fylt eller fattige Hjem se eder om og i Kærlighed tænke paa, hvad I mene, af saadanne Sager, at kunne undvære.

Det kan sendes til mig, og jeg skal da i „Danstøeren“ loitlere for Modtagelsen. R. A. Nkr, Blair, Nebr.

er noget uholdbart ogsaa i min Stilling, siden den forenede Kirke blev stiftet. Jeg har ikke som du funnet underkrevte den danske Kirkes Forfatning, kan det heller ikke endnu, jeg funde ogsaa staa protesterende i Samfundet og blevet i Samfundet, trods Forfatningen, naar der ikke skulde tvinges til Underkriфт. Den forenede Kirkes Forfatning kan jeg godt underkriifte; men der er det i den forenede Kirkes Præfiks, som jeg ikke kan med, og jeg i det mindste, har fundet en god Del mere Broderkab blandt Præs. i den danske Kirke, end hvad jeg fandt i den forenede Kirke, derfor har jeg ikke anset det nødvendigt, at bryde Samarbejdet med Præs. i Østen; det var en Tid, hvor jeg maatte holde mig tilbage, hvorfor, det kender du fra Tiden, du var den danske Kirkes Sekretær. Alliancen her i Østen, er den saa værre, end hvad det synes der rummes inden for den forenede Kirke? Det ser ud, som der rummes gammel ortodoks Lutherdom, en Del Metodisme, kiliatist Retning, en Retning med bestemt Afstand fra Kiliasme, og der kan ogsaa være paa mere, og mon Grundtvigianismen slet ikke findes der? Vi har haft Splittelse nok, saa kan det rummes, er det nok bedst at undgaa at saa mere af den Slags. Da du nu maa søle dig hjemme, taffer jeg for Raadet om, hvor jeg skal bruge mine Kræfter; men da den forenede Kirke helt igennem har vist, den ingen Brug har for mig, maa du ikke undre dig over det Tilbud, jeg har gjort den danske Kirke, angaaende den lille Emigrantmission her endnu er, og det sidst jeg paa Grund af de nuværende Forhold kan øve. „Maffskeraden“ og hvem der har baaret Waite og hvem ikke, er nok bedst ikke at komme nærmere ind paa. Jeg er bange for, der har været Præs. for mange Waite i Brug; i hvilket Samfund, der har været slet, skal jeg heller ikke indlade mig paa at tale, jeg ved kun meget om det er kommen frem, fordi der er et baaret Waite. Det er vist mere end paa et Sted, hvor Menigheder er splittet, og hvor ny Menigheder er stiftet, at Waite har den væsentlige Aarsag. Bedst om alle Waite under Bøn til Herren blev i Stilhed taget af og teen i Stykker for aldrig at blive brugt, og idet vi huse paa Højgangen 2, 15: Grier og Rævne, i maa Nave, som fordærvet Vingadræne, da lad os ikke Samfund imellem betragte hoperandres Menigheder som Kornmarker og Olivenhaver, der hører Filistinerne til, saa man kan binde Nave sammen og slippe ind for at optagne Nid, det bliver sikkert kun ond Tid. (Dom. 15, 4, 5.)

Skønt den forenede Kirke ikke har fjerneste Brug for mig i Emigrantsmissionen, skriver jeg mig, som jeg har gjort i 21 Aar.

R. Andersen, Emigrant- og Somandspræs.

Vor Skole.

Det er færlig vore Kvinder- og Pige foreninger, men da ogsaa de enkelte Hjem, vi tænke at henvende os til. Sagen er: Vi mangler Tæpper, Hovedpuder, og Vagner til cirka halotredstusindstyve Senge. Vi kunde lobe dette. Ja, men hvad man løber af sigt, er ikke saa godt som det hjemmeløbende, og vi mangler da ogsaa Penge. Eftersom kunde medbringe Sengetøj, men dets er det besværligt for dem, og dets er det saa, at mange af dem intet har.

Men saa er der ogsaa en anden Side af denne Sag; og det er denne: Her vil, haabe vi, nærmest i Ferietiden, ved Lejlighed blive afholdt store Møder, og da vilde vi gerne have ordentlig Sengeplads for tilrejsende Venner. Se, derfor henvende vi os til eder og bede: Sorg for Sengetøj til vor Skole!

Det gør slet ikke noget, om Tøjet er nyt eller brugt, thi det bliver jo ikke nyt ret længe alligevel, og rundt om i de mange, mange Hjem maa der vist let kunne undværes lidt, uden at det faanes. Vil I nu ikke nok skynde eder at sende, hvad I mene at kunne undvære, eller lade høre fra eder, hvad I senere mene at kunde flaffe. Vore Præs. giver ved Aarsmødet rask til Arbejde, og saa naar I i eders fylt eller fattige Hjem se eder om og i Kærlighed tænke paa, hvad I mene, af saadanne Sager, at kunne undvære.

Det kan sendes til mig, og jeg skal da i „Danstøeren“ loitlere for Modtagelsen. R. A. Nkr, Blair, Nebr.

En Kirke og Skole.

Professorene H. N. Foght, C. X. Hansen og Miss Mathilda Berg re valgte til Læsere ved Blair Skole.

Pastor G. A. Hjortsvang har oplagt sin Gerning som Præs. for Menigheden ved Callender og modtaget Kald fra Menighederne ved Orange og She nnington i Wisconsin.

Den nordlige Wisconsin kreds afholder Missions- og Præstetmøde i Wisner, Nebr. fra 15—17 August. Blandt Indledningsforedragene kan nævnes: „Sjæleorg“ (Pastor K. Anker), „Litteraturen“ (Pastor Harald Jensen).

Den nordlige Wisconsin kreds holder Kredsmøde i Ny Danmark, Brown Co., Wisc. fra 15—17 Sept.

Den af den forenede d. Kirkes Aarsmøde til engelsk Professor ved Blair Præsteskole kaldte Dr. J. N. Penker, Forfatter til Lutherans in all Lands, har modtaget ovennævnte Kald. Der er nylig lagt Grundsten til 4 nordatlantiske Kirker i Kansas om Co., N. Dak.

Fra Missouri synodens Lærerseminarium tog 44 Skolelærere eksamen i Aar. De 35 havde allerede Plads forinden. Den islandske Synode holdt sit 15de Aarsmøde i Hallison, N. Dak., fra 23—28 Juni. 6 Præs. og 37 Delegater vare mødt, men baade Formanden og Viceformanden vare fraværende, paa Rejse i Europa. Det besluttedes, at man ikke for Dieblillet vilde slutte sig til General Council. Den paatænkte Skole skal anlægges i Winnipeg, Canada, hvis Byen vilde skænke tilstrækkelig Bonus dertil. Der blev organiseret en Central Luth. Liga; en Søndagskolekonvention skal holdes hvert Aar i Forbindelse med Aarsmødet, og en Komite indstattes til Revision af Salmebogen.

Den norske Synode. — I Følge Aarsberetningen, som nylig er udkommen, tæller den norske Synode 272 Præs. og Professore. Det med Synoden forbundne Luther Akademi i Albert Lea, Minn. har sidst Aar haft 189 Elever, 5 Læsere og 2 Lærere. Pastor H. Hølfseth, Trempealean Co., Wis. fejrede i forrige Uge sit 25 Aars Præstetjubileum.

Den forenede norske Kirke. Pastor Dvedt, som for Tiden er i Norge for sit Helbreds Styd, skal muligvis være teologisk Professor ved Præstestolen. R. F. U. B. Det første Hjem, „Kristelig Forening for unge Piger“ oprettede i London, blev indviet i 1885 — og nu er det i samme By 23 saadanne Hjem; i Provinserne findes der 100, i Skotland 11 og i Island 14.

Der er nu ca. 23,000 Indianere i forskellige af vort Lands Skoler.

Korrespondancer

Cedar Falls, Iowa.

Torsdag den 20. Juli afgit Gamle Henningsen, ved Døden efter kun at have været syg godt en Uge. Begravelsen fandt Sted Lørdagen efter fra Hant Henningsens Farm under stor Deltagelse. Den afbode blev 80 Aar gl. og efterlader sig 3 Sønner med Familie, der alle 3 har deres Farme ved Siden af hvoerandre 1 Mil vest for Fredsville.

Ogsaa her, idet vi haabe ventet den forenede d. Kirkes Formand, Pastor G. W. Christensen og ligeledes Pastor Harald Jensen, men fra dem begge som der Afbud lige paa det sidste. Men ankommen var Pastor J. Møller, der nu sammen med Kredens Præs. skal betjene vor Menighed i Pastor Hansens Fravær, og ligeledes Missionær J. Dren. Ved Hjemmeske Gudstjenesten holdt Pastor Møller Strifttale og tjente ved Nadverbødet. Pastor A. Hansen prædikede over Dagens Evangelium. Om Eftermiddagen Kl. 3 samledes man atter til Møde, og her taltes af J. Møller, N. Hansen og J. Dren, færlig om Missionsagen. Til Slut gaves der et Offer til Hjælp til Pastor Hansens Rejse, og Resultatet var Regn paa, at man havde et færligt Indtægtsfor Hødnemissionen. Om Aftenen samledes der atter en stor Forsamling, og her taltes af J. Dren, hvorefter en Sang, der var skrevet i Dagens Anledning af Mrs. A. Peterfen, blev afsungen af Pastor Møller. Derefter talte J. Clausen og overrakte til Slut en Pengegeave paa \$110.20 til Pastor Hansen fra Venner i Menigheden, og ligeledes en Gave paa \$33 fra Ungdomsforeningen til Pastor Hansen og Miss Andrea Hansen.

Pastor Hansen udtalte nu sin Tak til Menigheden for al Velvilje imod ham, ogsaa med Hensyn til denne hans forestaaende Rejse. Chicago Great Western R. R. Selskabet havde godhedsfuld givet Lillabelle til, at alle, som ønskede at følge Pastor Hansen paa Vej til Wilson Junction (en 9 Mil Syd for Byen) skulde saa fri Billet baade frem og tilbage. Ved Wilson Junction udtaltes det lille men vedmodige Ord, „Farvel“, fra alle Munde, og da Toget afgik med vore kære, sang man i Natens Stilhed: „Herrens Venner ingen Sinde Mødes Skal for sidste Gang.“

Gud lade nu deres Rejse lykkes til hans Hre og til Menneskejaes Frelse, og maatte dette nu være en god Begyndelse til et større Missionsarbejde. Maatte hele den forenede d. Kirkes Medlemmer faa mere Iver og Lyft til at fremhjælpe Hødnemissionens store gubvelbehagelige Gerning.

— Miss Anne M. Lind fra Chicago, der i kort Tid har opholdt sig hos Pastor Hansens, er atter rejst herfra til Des Moines, hvor hun vil besøge Slægtninge og Venner, inden hun atter rejser til sit Hjem i Chicago.

— Mrs. Horslund er rejst til Latimer og Kingsted, hvor hun vil besøge gamle Venner og Kyndinge.

— N. Jørgensens (Bager) er nu flyttet ind i deres nye og elegante Hjem, beliggende ved Vejen ind til Rowns Park.

— Mr. Joe Sartory gør Forberedelser til at opføre en ny Bygning ved Siden af Anton Friis' Forretning.

— Miss Minnie Rasmussen, der i nogen Tid har været under Lægebehandling paa Augustana Hospital i Chicago, er atter kommen hjem og er nu meget bedre.

— Rev. Collan, der i 4 Aar har været Præs. for den heroværende presbyterianske Menighed, har opgjort sin Gerning her og flytter til 1ste Sept. til Watalevo, hvorfra han har modtaget Kald. Der er derfra tilbudt ham \$300 mere i Løn. Her har hans Løn været \$1500 om Aaret.

— Miss Anne Stov fra Wesley, Ia., der har opholdt sig her i Byen siden 1de Juli og har gaaet paa Normalstolen, er atter rejst til sit Hjem.

— Nazareth Menigheds Søndagskolelærere og Lærere sammen med Børnene foretog i Dnsdags en Udflugt til Rowns Park, hvor de fejrede en stor og behagelig Eftermiddag. Jær var de imaa glade ved Turen.

— Østen er nu forbi for de fleste Bedkommende, og Lærstemaftningerne synge nu deres ejendommelige Sang ud over Mark og Eng.

Waupaca, Wis.

Sophus Danielsen er kommen hjem efter en 6 Maaneders Fraværelse. Der siges, han skal i sin gamle Plads i Peter Dolfs Grocery-Forretning.

— Næste Søndag Eftermiddag Kl. 3 skal den ny Præstelig for vor Frelses Menighed her i Byen indvie. Pastor Johnson flyttede ind i den sidste Mandag.